

[Finansministeren.]

heder for at gennemføre de nødvendige investeringer. Der er også, mener jeg, med de 40 pct. taget hensyn til de lønmodtagere, der får særlige indkomster, som da ofte er ret små; det er særlig i sådanne tilfælde, det får betydning, at bundfradraget forhøjes til de 3.000 kr.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til hr. Ømanns ændringsforslag vedrørende parcelhusene. Hr. Ømann var jo så venlig selv at nævne de indvendinger, der kunne fremsættes over for det, over for den forskelsbehandling, der bliver tale om. Jeg tror, det er lidt vanskeligt både for hr. Ømann og andre at påvise, at man skulle nærme sig noget i retning af luksus, hvis en familiebolig i hovedstadsområdet koster 350.000 kr. Jeg mener ikke, at vi skal lægge flere indkomstmæssige byrder på parcelhusene end dem, der blev gennemført i forbindelse med realkreditforliget i fjor, og må altså foreslå, at vi afviser dette ændringsforslag.

Endelig er der det tredje lovforslag, forslaget om ændringer i ligningsloven, der går ud på at give selskaber adgang til at tilbyde deres medarbejdere at tegne aktier eller andelsbeviser til en kurs, der er lavere end dagskursen. Ideen hermed er at give arbejdere og funktionærer adgang til på fordelagtig vis at blive medejere af den virksomhed, hvori de er beskæftiget. Dette har hidtil været udelukket i henhold til skattelovgivningen, men efter lovforslaget her skal værdien af tegningsretten først beskattes, når medarbejderne indkasserer fortjenesten ved at sælge aktierne. Meningen er altså at gøre dem interesseret i at eje aktier i virksomheden og beholde dem. Det er tanken med det, og det er vel den tanke, som alle forslag og skitser, der er fremsat om spørgsmålet om medindflydelse i virksomheden, ønsker at få realiseret. Det er, da rigtigt, at lovforslaget her om ændrede beskatningsregler for medarbejderaktier kun kan være et skridt i retning af øget medarbejderindflydelse. Til gengæld er det altså et forslag, der i modsætning til de mange andre tanker, der opstår og tales om det ene eller det andet sted, kan praktiseres nu og her, og forhåbentlig kan det give nogle erfaringer, som kan få betydning på længere sigt. Jeg håber i hvert fald, at disse regler vil føre til, at mange selskaber tager tanken om medarbej-

deraktier op til drøftelse med deres medarbejdere og prøver, om det er en vej, der kan føre til de ansattes medarbejderskab. Jeg synes, der skulle være gode udsigter til det. Men hvis man har en interesse i dette medarbejderskab, tror jeg på den anden side også, at man må interessere sig for at gøre aktieerhvervelser attraktive. Aktieoverdragelser bør man ikke igennem anden lovgivning, altså loven om særlig indkomstskat, beskatte på en sådan måde, at medarbejderne mister interessen for det.

Så har jeg til sidst alene et par bemærkninger til hr. Grünbaum og hr. Ømann angående de drøftelser, vi har haft på grundlag af oplysninger, jeg har givet om forsudsregistreringen.

Hvis ikke man kendte hr. Grünbaum så godt, som jeg mener at gøre, kunne man tro, at hr. Grünbaum var en lille smule irriteret over, at der er truffet en aftale med kommunerne — og den blev jo truffet fuldt ud — der giver nogle, synes jeg, væsentlige fremskridt, men det ligger selvfølgelig ikke inden for hr. Grünbaums tankeverden at være irriteret over noget sådant. Jeg synes dog man kan fastslå, at vi altså nu slipper for et forsudsregistreringsskema, og at dette også følger ønsket, som hr. Grünbaum har. Jeg har i den sag fulgt en henstilling fra kommunerne, og det havde jeg for så vidt forventet at der ville være tilfredshed med. Jeg mener også, at det er et væsentligt fremskridt i retning af at komme nærmere til den ønskede ligning, at der med kommunerne er truffet en aftale — det her drejer sig jo ikke om en tom henstilling — der går ud på, at de i kommunerne foretager en særlig gennemgang af de indkomstgrupper, hvor det betyder noget væsentligt, om man bliver beskattet af den aktuelle indtægt eller ikke. Det er i hvert fald et fremskridt i forhold til det, der tidligere har været praktiseret.

Så kommer hr. Grünbaum med yderligere et ønske om en lovændring. Hr. Ømann svarede jo på mit spørgsmål ganske klart, at vi ikke i øjeblikket har lov hjemmel til generelt for samtlige skatteydere ved forsudsregningen at forhøje med hverken 15 pct. eller nogen anden procent i forhold til den hidtil angivne indkomst. Hvis hr. Grünbaum fortsat mener, at der er en sådan hjemmel, er han den eneste, jeg har truffet, som mener dette, og i hvert fald udtalte hr.